

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
Loppiainen, Epifania, 6.1.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri	Jeesus, maailman valo
Alttarikynttilöitä	Valkoinen
Päivän Psalmi	6 alttarikynttilää
Vanhan Testamentti	Psalmi 72, Luterilaisia virsiä, sivu 390
Epistolateksti	Jesaja 49:5–7
Evangeliumi	Kolossalaiskirje 1:24–27
	Matteus 2:1–12

Virret

Alkuvirsi	46	Taivaan kirkas tähti
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi	47	Jeesus, kirkas tähteni
Uhrivirsi	342	Niin ihanaa on ylistää
Ehtoollisvirret	731, 737, 831	Isä Taivaan, Kuolemaan Herran Jeesuksen, On sydämeni
Päätösvirsi	723	Maat ja kansat iloitkaatte

Kollehtarukous

Herra, Kaikkivaltias Jumala, joka tähden johdolla saatoit pakanat ainoan Poikasi, Jeesuksen Kristuksen luokse. Anna meidän, jotka nyt uskossa tunnemme Sinut, päästä Taivaaseen näkemään kunniasi kirkkaus. Sinun Poikasi Jeesukseen Kristukseen, meidän Herramme tähden. Aamen.

Saarnateksti Jesaja 49:5–7

Saarnan aihe Kristuksen lähettäminen ja virka

Saarnan maisema

Loppiainen eli Epifania, on Kristuksen ilmestymisen, julki tuomisen juhla; erityisesti Kristus tuotiin julki pakanoille, joita itämaan tietäjät Matteuksen evankeliumissa edustavat. Suomen kielen sana *loppiainen* tulee sanasta *loppu*, koska loppiainen on joulunaika päätös. Itämaan tietäjät toivat Jeesus-lapselle, juutalaisten Kuninkaalle, kultaa, suitsuketta ja mirhaa. Ensimmäinen lahja oli kulta, puhuu siitä ihmisessä olevasta kaikkein kalleimmasta Jumalan lahjasta eli kuolemattomasta sielusta. Näin he tällä ensimmäisellä lahjallaan osoittivat, että Kristus Kuninkaalle kuuluu ihmisen kuolematon sielu, jota Kristus tuli lunastamaan. Toinen lahja oli suitsuke, jolla haluttiin osoittaa, että Jeesus-lapsi on Hän, jonka nimessä meidän syntiin langenneiden ihmisen tulee rukoilla ja Isä kuulee niitä, jotka Jeesuksen täytetyssä työssä huutavat avuksensa Isää Jumalaa. Kolmas lahja oli mirhami, joka oli äärimmäisen kallis voide, jolla kuninkaat kuoltuaan voideltiin. Antamalla Jeesus-lapselle lahjaksi mirhamia, he myös julistivat Hänen tulevaa kärsimystänsä ja kuolemaansa Golgatan ristillä, jonka Jeesus tulisi toimittamaan kaikkien kansojen puolesta. Ortodoksisessa kirkossa loppiainen on Teofania, Jumalan ilmestymisen juhla, koska ortodoksit pitävät Loppiaista Jeesuksen kastejuhla,

jolloin Jumalan Kolminaisuus ilmestyi: Isä puhui Taivaasta, Poika kastettiin, ja Pyhä Henki ilmestyi kyyhkysenä Jeesuksen ylle. Päivän Vanhan Testamentin teksti, Jesaja 49:1–13 (5–7) opettaa meitä erinomaisella tavalla Kristuksen lähettämisestä, virasta ja menestyksestä, josta tuleekin saarnamme aihe: Kristuksen lähettäminen ja virka. Kolmiyhteinen Jumala siunatkoon Sanansa kuolemattomien sielujemme autuudeksi.

Tekstin pääkohdat

1.1 Kristus puhuu seurakunnalleen alkuperästään ja Isänsä antamasta virasta (Jesaja 49:1–3)
Kristuksen persoona ja syntiemme sovitus Hänen veressään on avain meille, että ymmärtäisimme Vanhaa Testamenttia. Lutherin Vanhan Testamentin lukujen esipuhe (joka löytyy vanhasta Bibliasta) sanoo Jesajan luvusta 49:

- i. Erinomainen opetus Kristuksen lähettämisestä, virasta ja menestyksestä (jakeet 1–13)
- ii. Epäilyksestä valittavainen seurakunta lohdutetaan Jumalan suosiolla, pakanain kutsumisella ja holhoamisen lupauksella. (jakeet 14–26)

Jesajan luvun 49 jakeissa 1–5 puhuu Kristus. Hän

- i. Kehottaa koko maailmaa kuulemaan Häntä (49:1)
- ii. Puhuu syntymisestään (49:1)
- iii. Kertoo Sanansa voiman ja lain ja evankeliumin saarna (49:2)
- iv. Todistaa miten Isä on Hänet asettanut virkaansa, käyttäen Israel nimeä (49:3)

1.2 Kristus puhuu seurakunnalleen langenneen ihmisen haluttomuudesta uskoa (Jesaja 49:4)
Sanat **”Hukkaan Minä olen itseäni vaivannut, kuluttanut voimani turhaa ja tyhjään”** ovat Kristuksen todistus syntiin langenneesta ihmissuvusta, joka on hengellisesti kuollut, kuollut rikoksiinsa ja haluton uskomaan – ja myös voimaton uskomaan – Kristuksen sovitusyötä. Fariseusten syytös Jeesusta kohtaan **”Tämä ei aja riivaajia ulos kenenkään muun kuin Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla.”** (Matteus 12:24) on väkevä esimerkki ihmisen sokeudesta ja siitä, miksi Jeesus joutuu sanomaan **”Hukkaan Minä olen itseäni vaivannut, kuluttanut voimani turhaa ja tyhjään.”** Rakkaat ystävät; kuinka monen ihmisen kohdalla onkaan toteutunut se, että kun sielu kuolemassa eriiä ruumiista niin se eriyminen on tapahtunut ilman Kristuksen sovintoverta, ja pyhän Raamatun todistuksen mukaan siitä seuraa syntien rangaistus tulijärven, helvetissä.

1.3 Kristuksen asema Isän rinnalla ja Isä puhuu Pojalle pakanoiden kääntymisestä (Jesaja 49:5–6)
Edessämme on Jeesuksen puhuttelevat sanat Isän rinnalla: **”Minä olen kallis Herran silmissä, Minun Jumalani on tullut Minun voimakseni.”** (Jesaja 49:5) Sitä ennen Kristus sanoo: **”Nyt sanoo Herra, joka on Minut palvelijakseen valmistanut hamasta äitini kohdusta, palauttamaan Jaakobin Hänen tykönsä, niin että Israel koottaisiin Hänen omaksensa”** ja jatkaa sitten **”Liian vähäistä on Sinulle, joka olet Minun palvelijani, kohottaa ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuoda takaisin Israelin säilyneet: Minä panen Sinut pakanain valkeudeksi, että Minulta tulisi pelastus maan ääriin asti.”** (Jesaja 49:6)

Tästä sinä, rakas ystävä, huomaat, että Jumalan tahto on johdonmukaisesti läpi koko Raamatun tämä: **”Ei ole Minulle mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltänsä ja elää.”** (Hesekiel 33:11) Silti niin moni ihminen puolustautuu parannuksen tekoa vastaan sillä, että Jumala olisi väärämielinen, ja hylkäävät evankeliumin – hyvän sanoman pelastuksesta Jeesuksessa Kristuksessa – sen perusteella, etteivät ole lukeneet Raamattua tai kuunnelleet Jumalan Sanan saarnaa. Mutta rakkauden Jumala etsii jokaista ihmistä; Pyhä Henki kutsuu meitä evankeliumin

kautta, valaisee meitä lahjoillaan, pyhittää ja varjelee oikeassa uskossa. Jesajan tekstistä luemme Isän Jumalan Sanat Pojalleen: **Liian vähäistä on Sinulle, joka olet Minun palvelijani, kohottaa ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuoda takaisin Israelin säilyneet: Minä panen Sinut pakanain valkeudeksi, että Minulta tulisi pelastus maan ääriin asti.**" (Jesaja 49:6) Tästä nousee myös lähetyskäsky: **"Minulle on annettu kaikki valta Taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat Minun opetuslapsikseni."** (Matteus 28:18–20)

2 Sanan soveltaminen omaan elämäämme

2.1 Herra valvoo Sanansa toteutumista (Jesaja 49:5–7; Jeremia 1:12)

Herra Jumala sanoo: **"Minä valvon Sanaani toteuttaakseni sen."** (Jeremia 1:12) Mitä tämä tarkoittaa? Sana valvoa tarkoittaa olla hereillä, valvoa, olla valppaana seuraamaan asian toteutumista. Tämä on yksin pyhän Raamatun, Jumalan Sanan ominaisuuksista; se toteutuu, koska se on Herran Sana. Ihmisen voima ei voi sitä estää! Siksi me myös rukoilemme vedoten Jumalan lupauksiin.

Kun Pyhä Henki sanoo Jesajan kautta: **"Hän teki Minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätki Minut kätensä varjoon; Hän teki Minut hiotuksi nuoleksi, talletti Minut viineensä"** (Jesaja 49:2), niin se tarkoittaa, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Sana oli tuolloin Jesajan kautta puhuttuna, sitä ennen patriarkoille puhuttuna ja yhä tänä päivänä voimallinen, niin kuin kirjoitettu on: **"Jumalan Sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija."** (Heprealaiskirje 4:12) Sen tähden Jeesuksen Sana, Pyhä Raamattu, on voimallinen tänäkin päivänä **"hajottamaan maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemaan jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle."** (2. Korinttolaiskirje 10:5) Herra siis valvoo, että jokainen Hänen Sanansa täyttyy, niin Kristuksen persoonassa, virassa ja työnsä hedelmissä, niin evankeliumin leviämisessä kaikkeen maailmaan ja niin myös syntisen ihmisen kääntymyksessä, synnintuntoon tulemisessa ja armon löytämisessä.

2.2 Minä olen kallis Herran silmissä, Minun Jumalani on tullut Minun voimakseni (Jesaja 49:5)

Sanat **"Minä olen kallis Herran silmissä, Minun Jumalani on tullut Minun voimakseni"** ovat Jeesuksen sanat seurakunnalleen, kirkolleen, joka on Jumalan pyhä kansa, josta Luther käyttää ilmaisua "kristillinen pyhä kansa." Kristikunnan pyhyys on siinä, että Pyhä Henki antaa ihmisille uskon Kristukseen ja pyhittää heitä sen kautta. Mutta nyt, rakkaat ystävät, nämä sanat kuuluvat myös teidän sydämiinne ja sieluihinne, sillä onhan Kristus teidän Lunastajanne syntynyt ihmiseksi, sovittanut syntinne, maksanut syntienne velan ja ostanut teidät perinnökseen kalliilla sovintoverellään. Te olette Kristuksessa, te olette syntisinä vanhurskautettu Hänen veressään, te olette Isän edessä Jeesuksen ansiolla puetut. Kaikki se, mikä on Herran Jeesuksen, on nyt sinun, ja luetaan hyväksesi kasteessasi ja Jumalan lahjoittamassa uskossa. Nyt sinä saat sanoa rakkaalle Taivaalliselle Isällesi: **"Isä, minä olen kallis Herra, Sinun silmissä, minun Jumalani on tullut minun voimakseni."** Huomaa, että vaikka usein ehkä rukoilet: "Jumala anna minulle voimia tähän ja tähän asiaan", niin nyt sanotkin: **"Minun Jumalani on tullut minun voimakseni."** On eri asia pyytää voimia, jotka annetaan ikään kuin pienissä määrin juuri ja juuri hetkeen, mihin sitä tarvitsen, kuin se, että Jumala itse tulee minun ja sinun voimaksi. Nyt sinä tänä Loppiaisen juhlanä sanot Jeesuksen lahjoittamassa uskossa: **"Isä, minä olen kallis Herra, Sinun silmissä, minun Jumalani on tullut minun voimakseni."** Amen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa